

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 6. februar 2013
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPMAKI
Sags nr.: 1206548
Dok nr.: 1143472

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 25. januar 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 4 (L 94) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Løhde (V).

Spørgsmål nr. 4:

"Kan ministeren bekræfte, at sundhedspersoner i almindelighed lever op til deres forpligtelser og ansvar, på såvel offentlige som private sygehuse, og herunder også medvirker ved Sundhedsstyrelsens tilsyn, og at indholdet i lovforslaget dermed er begrundet i et mindre antal sager?"

Svar:

Jeg kan bekræfte, at sundhedspersoner i almindelighed lever op til deres forpligtelser, herunder også forpligtelsen til at medvirke ved tilsyn. Behovet for tilsynsforanstaltning i forbindelse med manglende medvirken ved tilsyn opstår derfor i et mindre antal sager. Dette fremgår også af pkt. 2.2.1. i de almindelige bemærkninger til L 94:

"At være autoriseret sundhedsperson indebærer en forpligtelse til at medvirke ved tilsyn. Denne forpligtelse efterlever autoriserede sundhedspersoner sædvanligvis, men i et mindre antal sager har det vist sig vanskelig og til tider umuligt at få sundhedspersonen til at medvirke. En sundhedspersons manglende vilje til at medvirke ved tilsyn bør derfor kunne udløse en reaktion, der er egnet til at medvirke til at sikre tilsynet gennemført i overensstemmelse med formålet, som er at sikre patientsikkerheden."

Det er mit indtryk, at dette både gælder for sundhedspersoner på offentlige og private sygehuse.

Selvom sundhedspersoner i almindelighed medvirker ved tilsyn betyder det imidlertid ikke, at der ikke er behov for at sikre Sundhedsstyrelsen de fornødne tilsynsforanstaltninger i det mindre antal sager, hvor en sundhedsperson ikke i fornødent omfang deltager i oplysningen af tilsynssager. Tværtimod er der i høj grad i det mindre antal sager, hvor en sundhedsperson ikke i fornødent omfang medvirker til oplysningen af tilsynssagen, behov for, at Sundhedsstyrelsen får effektive redskaber med henblik på at sikre patientsikkerheden.

Jeg kan henvise til de pkt. 3.2. i de almindelige bemærkninger til L 94:

"Det er ofte helt afgørende for Sundhedsstyrelsen indenfor en forholdsvis kort frist at få en egnethedssag eller en sag om faglig virksomhed oplyst ved sundhedspersonens medvirken. Herved får Sundhedsstyrelsen mulighed for at danne sig et overblik over karakteren af evt. fejl og den risiko, disse kan have for den fremtidige patientsikkerhed.

I de sager, hvor sundhedspersonerne ikke ønsker at medvirke til sagens oplysning, har det i praksis vist sig ikke at være en farbar vej at anmelde sundhedspersoner til politiet med indstilling om bøde jf. § 82 i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed. Dels er det en langvarig proces, og dels kan sundhedspersonen vælge at betale dagbøder løbende i stedet for at udlevere det ønskede materiale til Sundhedsstyrelsen.

Også med hensyn til at føre en civil sag ved domstolene om permanent virksomhedsindskrænkning eller autorisationsfratagelse med henblik på at skride ind over for en sundhedspersons manglende medvirken ved sagsoplysningen er der tale om en langvarig og omkostningstung procedure, der henset til Sundhedsstyrelsens behov for hurtig sagsoplysning generelt ikke er hensigtsmæssig.

Formålet med kravet om medvirken ved tilsynet, nemlig at sikre patientsikkerheden, kan risikere at blive forspildt eller udskudt i længere tid, såfremt det ikke er muligt for tilsynsmyndighederne at få den pågældende sundhedsperson i tale ganske hurtigt, og evt. få udleveret det nødvendige materiale, for eksempel journaler.”

En del af de sager, hvor en sundhedsperson ikke deltager i oplysningen af en tilsynssag, vil meget vel kunne være sager vedrørende de ”brodne kar” i sundhedsvæsenet, som hvert år beskrives i medierne.

Med de foreslåede regler får Sundhedsstyrelsen gode muligheder for at sikre hurtigt sagsoplysning og effektiv beskyttelse af patientsikkerheden, og dette er ikke mindst vigtigt i forhold til de få ”brodne kar”.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Mads Kirkegaard